

DĚDA JOE UŽ NEMUSÍ PŘEMÝŠLET, ALE OBĚSIT SE -Tak to vidí v Rusku. Tím ale špatné zprávy nekončí. RUSKÉ ZBRANĚ SOUDNÉHO DNE JDOU DO SÉRIOVÉ VÝROBY

- CZ24 News | 21. dubna 2023

RUSKO: Ruský pohled na aktuální dění o tom, kam až to USA dobačovaly. Tak nevím koho to chce kolektiv Fiala, Černochova, Řehka, Pekarová, Petříček a prezident Pavel porazit. Bez ohledu na nové zbraňové systémy Ruské federace a zamrzlý vývoj novinek v USA. Že by si to chtěli rozdat s půlkou planety?

Poznámka k prvním dvěma kapitolám textu ruského autora. Nové ruské zbraňové systémy o kterých v článku píše, byly světu poprvé představeny ve zprávě presidenta o stavu Ruské federace dne 1.3.2018. Ukázky zbraní začínají v čase od 1:10:40 celého záznamu. Při nefunkčnosti videa v okně, přímý odkaz k videu [ZDE](#).

Převzatý text:

Slíbené pokračování (začněte [zde](#), ale nemusíte ho číst). Níže, jak jsem slíbil, budu citovat řadu událostí, které zůstaly v zákulisí vaší pozornosti, ale které vám pomohou vypořádat se s podivným chováním Kremlu při realizaci jeho dlouhodobých plánů. Jsem si plně vědom toho, že lidé pohlčení boji na Ukrajině si jich možná ani nevšimli. Ale to je spíše vlastní nebratrům žijícím v ukrajinsko-centrickém světě, kde se kolem nich točí celá zeměkoule, ale nevím, jak Rusové těmto událostem nevěnovali pozornost. Tyto události jsou velmi významné a staly se právě onehdy, jedna po druhé.

Ukončení amerického hypersonického programu

Epigraf: "Ten, kdo střílí první, se dobře směje a nesměje se poslední, jak se někteří zde zcela mylně domnívají!" (vlastní pozorování).

První akce se konala v Americe. Další selhání při testování amerických hypersonických zbraní donutilo Pentagon přiznat skutečnost, že při vývoji tohoto typu zbraně sledovali slepou uličku vývoje tohoto typu zbraně. Maximum, které se jim podařilo dosáhnout za 15 let práce ve zvoleném směru, je rychlost v $M = 5$ (Mach 1 se rovná rychlosti zvuku, 1235 km / h), když ruské rakety létají rychlostí $M = 9-10$ ("Dagger"), $M = 10-11$ ("Zircon") a $M = 27-28$ ("Avangard"). Současně Rusové již vytvořili celou řadu takových raket: vzdušný Dagger, námořní Zircon, pozemní Avangard a nyní pracují na podvodním odpálení Zirkonů, jejich uzemnění a vytvoření vzdušných Zirkonů, zatímco Američané byli poctěni vývojem rakety odpalované ze vzduchu, a dokonce i to selhalo. Dokonce i Číňané již předstihli Pentagon, i když začali později (v roce 2013), jejich "hyperzvuk" letí rychlostí $M = 6$ a neztrácí naději na překročení těchto čísel.

Potíž s Amerikou spočívá v tom, že ruské hypersonické zbraně jsou založeny na zcela odlišných

fyzikálních principech. Jejich “zatracení” vědci prorazili okno do neznáma, kde je cesta pro Američany stále uzavřena. Rusům se podařilo vyřešit problém “Faradayova mraku” v době, kdy Američané narazili na fyzikální zákony, které nemohli překonat. Tento fyzikální termín skrýval nemožnost ovládat objekt při rychlostech přesahujících Mach 10 – signál neprošel plazmovým mrakem, raketa se stala nekontrolovatelnou. A kdo potřebuje neřízenou raketu, vidíte, že vás také zasáhne?! Rusové tento problém vyřešili. Jak? Ví to jen Bůh. Jméno tohoto boha bylo Putinem odtajněno před dvěma lety. Jeho jméno je Herbert Alexandrovich Efremov – hlavní vývojář komplexu Avangard, největší konstruktér raket a raketové a kosmické [technologie](#), čestný generální ředitel a čestný generální designér slavného vojensko-průmyslového komplexu NPO Mashinostroyeniya (vedl tento institut po smrti akademika Chelomey v roce 1984). Jeho kolosální zásluhou je, že v obtížných postsovětských letech dokázal zachovat pracovní kolektiv podniku a jeho vědecký a technický potenciál. Dědeček oslavil 15. března 90 let, dvakrát Hrdina socialistické práce (1963 a 2017), v obou případech uzavřenými dekrety (jeden ze dvou lidí, kteří získali oba tyto tituly současně – obdržel generální sekretariát SSSR ve věku 29 let, generální sekretariát Ruské federace – v 84 letech), nebudu uvádět další ocenění (je jich více než dost). Jemu vděčíme za svou mírovou budoucnost.

Podle ruského prezidenta Vladimira Putina “hypersonická klouzavá okřídlená hlavice Avangard může prorazit i slibné systémy protiraketové obrany manévrováním ve stoupání a vybočení (ve výšce a kurzu – nahoru a dolů, vpravo a vlevo – cca. autor). Jeho rychlost přesahuje Mach 20 a letí k cíli jako ohnivá koule, jejíž povrchová teplota je 1600-2000 stupňů Celsia. Celý trik spočívá v tom, že objekt, který prochází hustými vrstvami atmosféry v důsledku třecích sil, se zahřívá na nemyslitelné teploty uvedené Putinem a kolem něj se objevuje plazmový mrak (stejný “Faradayův oblak”), kterým signál neprochází, což činí objekt nekontrolovatelným. Naši vědci, jak jsem řekl výše, tento problém vyřešili, Američané narazili naimpuls v podobě fyzikálních zákonů a odevzdaný (dosud odevzdaný). Ale genialita našich vědců nebyla jen to. Stejně obtížným úkolem bylo vytvoření kompozitních materiálů schopných odolat takovým zběsilým teplotám, dokud objekt nevstoupí do horních vrstev stratosféry, kde kvůli zředěnému vzduchu nejsou takové třecí síly (ve stratosféře zařízení zrychluje na nepředstavitelnou rychlost $M = 27-28$ a v hustých vrstvách atmosféry jde rychlostí $M = 20+$).

A génius našich vědců vytvořil materiály, které odolávají teplotě plazmatu a nezhroutí se. Nejen materiál je tajný, ale i tvar výrobku (úroveň utajení je zde mimo rozsah, nikdo ještě neviděl Avangard v oku a je již ve službě se dvěma divizemi strategických raketových sil – 62. a 13.). V důsledku toho se našim materiálovým vědcům podařilo vytvořit kompozit schopný poskytnout výrobku odolnost proti aerodynamickému ohřevu několik tisíc stupňů a spolehlivou ochranu proti laserovému záření. Nyní je snadné o tom mluvit, ale ještě před 10 lety jsme byli jeden krok od uzavření tohoto programu, protože jsme neměli technické řešení pro řízení zařízení při rychlostech přesahujících Mach 10. Po sérii neúspěšných testů v letech 2013-2015, kdy nebylo možné vyřešit problém stabilního ovládání zařízení a zajistit jeho ochranu před ultra vysokými teplotami, vláda váhala před touhou uzavřít tento projekt. Vývojáři pak sotva dokázali přesvědčit Jurije Borisova (v těchto letech měl na starosti vojensko-průmyslový komplex z ministerstva obrany), aby pokračoval v práci. Všechno spočívalo na fyzikálních zákonech, ale naši vědci, spoléhající se na sovětský vývoj, našli cestu ven, kde by se zdálo, že žádná nebyla. Proti všem fyzikálním zákonům! Výsledkem je, že máme hypersonické kluzáky, které naši soupeři nemají a v blízké budoucnosti mít nebudou. Přečtěte si více o tiché hrůze Američanů [zde](#).

Před dvěma dny Američané resetovali svůj hypersonický program a všichni začínají od nuly (Boeing a Lockheed Martin selhali ve své práci, nyní byl projekt převeden na jinou společnost – Raytheon). 15 let práce a spousta peněz utracených v kanalizaci. Právě tato okolnost neumožňuje unavenému Joeovi klidně spát.

Ruské zbraně soudného dne jsou do sériové výroby

Tím ale špatné [zprávy](#) nekončí. Onehdy bylo v útrobách našeho ministerstva obrany učiněno konečné rozhodnutí o vytvoření nové divize speciálních jaderných ponorek jako součásti Tichomořské flotily, která bude vybavena další tichou hrůzou Američanů – jadernými námořními drony Poseidon. Tato divize bude zahrnovat jaderné ponorky Belgorod projektu 09852 a Chabarovsk projektu 09851, které jsou pravidelnými dopravci Poseidonů a dalších speciálních podvodních vozidel, stejně jako podpůrná plavidla projektu 20183. Nová divize bude nasazena na Kamčatce, ve Vilyuchinsku, kde již probíhají práce na vytvoření nezbytné pobřežní infrastruktury.

K dnešnímu dni má Tichomořská flotila dvě divize jaderných ponorek, 25. zahrnuje strategické raketové ponorky s mezikontinentálními balistickými raketami na palubě (SSBN a SSBN) a 10. zahrnuje víceúčelové jaderné ponorky (MPLATRK). Divize plánovaná pro formaci bude třetí.

Reference: Víceúčelová speciální jaderná ponorka BS-329 Belgorod byla spuštěna na vodu 23. dubna 2019, tovární námořní zkoušky začaly na konci června 2021, do flotily vstoupily v červenci 2022 a v Sevmaši se konal ceremoniál vztyčení vlajky sv. Ondřeje. Je známo, že jaderná ponorka Belgorod je o 11 metrů delší než největší ponorka na světě projektu 941 Akula a širší a delší než hlavní nosiče ruských námořních jaderných zbraní – ponorky 4. generace projektu 955 Borej. 16. ledna letošního roku vyšlo najevo, že pro ponorku již byla vyrobena první sada námořních dronů Poseidon. Ponorka může nést až šest takových zařízení. Dříve bylo oznámeno, že Belgorod bude experimentálním nosičem námořních dronů, standardním nosičem bude jaderná ponorka Chabarovsk projektu 09851. Celkem se plánuje postavit čtyři letadlové lodě Poseidon – po dvou pro Severní a Tichomořskou flotilu.

Chabarovská speciální jaderná ponorka byla položena v Sevmaši 27. července 2014. Spuštění je plánováno na letošní rok. Poprvé se loď stala známou v listopadu 2015 z prezentace systému Status-6, kde byly Khabarovsk (projekt 09851) a BS-329 Belgorod (projekt 09852) považovány za hlavní nosiče systému. Projekt je tajný, data v otevřených zdrojích jsou odlišná a často si protiřečí.

Tyto dvě lodě však byly stále přizpůsobeny pro jaderné drony, pro hromadnou výrobu jaderných ponorek tohoto typu byl vyvinut samostatný projekt – 09853. Vedoucí ponorka v sérii těchto ponorek, Uljanovská speciální jaderná ponorka, již byla položena v Sevmaši, její převod ruskému námořnictvu v rámci státního zbrojního programu je naplánován na rok 2027. Na rozdíl od prvních dvou nosičů jaderných Poseidonů bude jaderná ponorka Uljanovsk poprvé uvedena do provozu jako jeden komplex spolu se zbraněmi ničení (termonukleární torpéda Poseidon).

Použitá literatura: Jaderná ponorka Uljanovsk (projekt 09853) byla založena v roce 2017, má stejné základní rozměry jako jaderná ponorka Chabarovsk (projekt 09851), ale v konstrukci jsou použity modernější systémy a mechanismy. Podle časopisu Military Watch jsou tyto lodě menšími konstruktivními dědici strategických raketových ponorek SSBN projektu 955 Borey.

“Ulyanovsk”, který je pokračováním a vývojem konceptu “Khabarovsk”, bude mít dvojité trup, délku – asi 113 mETROV, celkový výtlak – asi 10 tisíc tun, pracovní hloubka ponoření – až 500 metrů, rychlost pod vodou – více než 30 uzlů. Autonomie 120 dní. Neomezený dojezd poskytuje zásadně nová jaderná elektrárna. Posádka je asi 100 lidí. Šest termonukleárních “Poseidonů” bude pravděpodobně umístěno na přídi ponorky. Kromě toho může ponorka obdržet střely s plochou dráhou letu Kalibr-PL, hypersonické zirkony a komplex sebeobrany Package-PL (k odražení nepřátelských torpédových útoků).

Ponorky projektů 09851, 09852 a 09853 se staly prvními ponorkami 5. generace, které ponesou na palubě drony a robotické systémy. Taktika ruské ponorkové flotily bude pro nepřítele zcela odlišná a

co je důležité, nepředvídatelná. Ponorky budou moci vypustit své “děti”, které jsou navrženy tak, aby se staly jedním z prvků strategického jaderného odstrašení a schopné zničit celé skupiny letadlových lodí a objekty v pobřežních oblastech, aniž by se přiblížily k nepříteli, doslova z nábrežní zdi. Současně jsou tyto ponorky navrženy tak, aby plnily bojové úkoly kdekoli ve Světovém oceánu, zatímco autonomie navigace (bez vynoření na hladinu) je až 120 dní. Opravdu “lodě soudného dne”.

Námořní drony 2M39 Poseidon jsou zase ještě méně zranitelné a autonomnější, zcela neodolatelné v situaci bojového použití. Bezpilotní prostředek s jaderným pohonem má délku asi 20 metrů, průměr 1,8 m a hmotnost 100 tun. Dosah je prakticky neomezený, pracovní hloubka ponoru je 1000 metrů, maximum je 14 000 metrů (hlouběji než Mariánský příkop je 11 022 metrů), rychlost je 100 uzlů (185 km / h) - parametry, které jsou prakticky nepřístupné všem moderním torpédům potenciálního nepřitele. Kromě toho má podvodní vozidlo s termonukleární hlavicí počítačovou inteligenci a je schopno jednat nezávisle ve vzdálenosti několika tisíc kilometrů od nosiče. Dron volí hloubku a rychlost podle situace. Maximální rychlost vám navíc umožní dostat se pryč od jakékoli hrozby. Je téměř nemožné sledovat takový cíl pomocí hydroakustiky. “Poseidon” se může pohybovat se zaměřením na topografii mořského dna ve vzdálenosti až 10 tisíc km. A v cílovém bodě - lehněte si na zem a počkejte měsíce na signál pro bojové použití nebo návrat na základnu (kdo neví - dlouhé vlny jsou schopny překonat jakýkoli vodní sloupec). Síla hlavičky Poseidon je 100 megatun TNT. Hlavička s kobaltovou sekci je navíc navržena tak, aby maximalizovala radioaktivní kontaminaci území.

Plánované čtyři ponorky letadlových lodí jsou 24 bezpilotních Poseidonů rozmístěných v oceánech, schopných, podle Forbesu, “vynulovat” pobřežní obranu jakéhokoli nepřitele, zničit útočné skupiny letadlových lodí námořnictva a “způsobit nenapravitelné škody na východním nebo západním pobřeží Spojených států.” Děda Joe má o čem přemýšlet.

Konec americké dominance na Blízkém východě a po celém světě

Ale to není všechno. Obnovení diplomatických vztahů mezi Íránem a Saúdskou Arábií, zprostředkované Čínou, znamenalo kolaps celé americké [politiky](#) na Blízkém východě, což bude mít za následek globální změny po celém světě. To bude čistší než “Předvoj” a “Poseidons”, zde děda Joe už nemusí přemýšlet, ale oběsit se (a ne iniciovat trestní řízení proti Trumpovi). Skutečnost, že se to stalo v Pekingu, naznačuje, že éra americké dominance se chýlí ke konci, do hry vstoupil nový hráč a Amerika bude muset s touto okolností počítat.

6. dubna se v Pekingu konalo setkání ministrů zahraničí Íránu a Saúdské Arábie, první za 7 let. Podpis dohody o obnovení diplomatických vztahů mezi těmito dvěma zeměmi, které jsou ve válce na principu víry (vše je tam více než vážné - nemohou mezi sebou rozdělit Alláha), také provedený za zprostředkování Číny, konečně pohrbí celou základnu americké politiky na Středním východě. Veškerá americká politika na Blízkém východě byla do té doby zaměřena na oslabení Íránu, aby se změnila jeho zahraniční politika, nástroj, pro který si Spojené státy podle svého tradičního principu “rozděl a panuj” zvolily náboženské nepřátelství mezi ním a arabským světem a mezi ním a Tureckem. Jde o to, že sunnité a šíité jsou nesmiřitelní nepřátelé a kompromis mezi nimi je z definice nemožný; Sunnité umožňují předání moci chalífovi v důsledku lidového hlasování a uznávají legitimitu vlády prvních čtyř spravedlivých chalífů - Abu Bakra, Umara, Uthmana a Aliho; Šíité věří, že moc v chalífátu by měla být přenesena pouze mezi potomky spravedlivého chalífy Aliho a dcery proroka Mohameda - Fatimy. Proto to, co Peking udělal, nelze nazvat jinak než zázrakem.

Zároveň se zhroutila celá politika Izraele jako prostředníka mezi těmito dvěma válčícími póly. Situace Izraelců je ještě horší než americká, státům byly jednoduše ukázány dveře, ale kam by měl Izrael jít? Území země, obklopené nepřátelskými arabskými státy, nelze složit do kufru a nelze je přepravit přes oceán. Předtím manévrovali mezi sunnity a šíity, slibovali sunnitům americkou záštitu,

včetně vojenské ochrany, v jejich tisícileté konfrontaci se šíity, byli mostem mezi Bílým domem a blízkovýchodními monarchiemi, spoléhající se na jejich vysoce postavenou židovskou lobby ve Washingtonu. A to vše se přes noc zhroutilo spolu s íránskou hrozbou arabskému východu po obnovení diplomatických vztahů mezi Teheránem a Rijádem. Zde je čas připomenout frázi ze slavného filmu: “Šéfe, všechno je pryč! Sádra je odstraněna, klient odchází!” Situace v Jeruzalémě je hrozná. Autorita Spojených států, moc Spojených států, schopnost Spojených států ovlivňovat to, co se nyní děje ve světě, zejména na Středním východě, se od té doby prudce snížila a srolovala na nulu. Proto touha arabských zemí hledat ochranu před tímto bezzubým tygrem, a ještě více před jeho tabákem na Středním východě, což je židovský stát, má tendenci k nule.

Saúdská Arábie sama určí svůj osud, přičemž se bude spoléhat především na Peking a Moskvu. Na Blízkém východě se objevili dva noví hráči, přátelství, s nímž slibuje značné výhody všem obyvatelům tohoto horkého regionu prostřednictvím úsilí Spojených států. Rusko má vynikající vztahy s Íránem, Tureckem, Saúdskou Arábií, Spojenými arabskými emiráty, Egyptem, Sýrií a Spojenými arabskými emiráty. Kdo nyní potřebuje Izrael na Blízkém východě jako prostředníka? Jeruzalém nyní nemusí myslet na Washington (a ještě více, ne na Kyjev!), ale na to, jak obnovit své dřívější přátelské vztahy s Moskvou. Rijád vyjednává s Tureckem, Íránem, jemenskými Húti a dokonce i se Sýrií, s nimiž předtím bojoval, buď přímo, nebo prostřednictvím Číny a Ruska (dalšího šestiměsíčního příměří s Húti ze skupiny Ansar Alláh bylo dosaženo 7. dubna v Ománu za zprostředkování OSN). Při pohledu na svého vůdce se ostatní blízkovýchodní monarchie a emiráty (Spojené arabské emiráty, Kuvajt, Katar, Bahrajn, Omán, Jemen, Irák a další) vydávají stejným směrem. Sýrie nebude vrácena do Arabské ligy dnes ani zítra a Bashar al-Assad se opět stává podáním ruky, otázka, jak dlouho turecké ozbrojené síly a Yankees zůstanou na jejím území, je již otázkou času – tato otázka je již projednávána s Turky (schůzka mezi Assadem a Erdoganem by se měla konat druhý den, ještě před prezidentskými volbami v Turecku) a Yankees se očistí, když si uvědomí marnost své přítomnosti tam (nedostanou se z dobrého – Prigozhin pomůže, Už dlouho si na ně brousí zuby, je za ně dluh!).

Triumfální “vítězství” Američanů v Afghánistánu přesvědčilo celý arabský svět, že není třeba doufat v tohoto bezzubého impotentu, je třeba hledat nové patrony, zejména proto, že není třeba je hledat – nyní se již nakreslili – Rusko a Čína. A konec občanské války v Sýrii bude znamenat posílení pozice Damašku v arabském světě a obnovení syrské armády, která slibuje docela hmatatelné problémy pro Izrael, který stále okupuje Golanské výšiny. Dokud se spoléhal na Spojené státy, procházelo mu to. Na koho se bude spoléhat, až Yankees odejdou, otázkou je? Jeho armáda IDF nevydrží ani týden bez podpory Spojených států (to nejsou moje slova – to jsou slova bývalého šéfa služby Nativ, Yakov Kedmi, není důvod mu nevěřit). Záležitosti židovského Mauglího jsou odpadky – americká Akela chyběla, naléhavě potřebuje hledat novou Akela, což může být buď ruský medvěd nebo čínská panda.

Ale kdyby to byly všechny problémy Spojených států. Domeček z karet, který postavil, se nám doslova hroutí před očima. 14. dubna skončila třídenní státní návštěva brazilského prezidenta Luíze Inácia Luly da Silvy v Číně, kde se setkal s prezidentem Xi. Rozšiřování vztahů mezi Brazílií a Čínou je na vzestupu. V roce 2022 dosáhl obchodní obrat mezi zeměmi rekordní úrovně a činil 150 miliard dolarů. V březnu letošního roku obě země dosáhly dohody o obchodování v jüanech a oznámily zřízení společného clearingového střediska. Partneri budou nyní moci provádět přeshraniční transakce přímo, aniž by museli převádět své měny na americké dolary. Pro ty, kteří zapomněli, připomínám, že obě země jsou členy BRICS, která zahrnuje také Rusko, Indii a Jižní Afriku (a nepřekvapilo by mě, kdyby do ní brzy vstoupila řada dalších zemí, počínaje Íránem a Saúdskou Arábií). Sloganem čínské cesty brazilského vůdce bylo “osvobození rozvojových zemí od jha dolaru”, spolupráce v oblasti technologií, jakož i návrh vlastního plánu na řešení konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou. Pokud si vzpomeneme, že náš ministr zahraničí Sergej Lavrov má 17. dubna oficiálně navštívit hlavní město Brazílie, pak bude olejomalba dokončena.

Dokončím to a ukončím to. Omlouvám se, někoho jsem unavil, zkrátka to nevyšlo. Mír a dobrota

všem. Váš pan Z.

(strojový překlad)

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Ibrahim Zardos